

må fremsættes skriftligt overfor sekretariatet inden 14 dage fra sidste fremlæggelsesdag, og at forretningen vil blive lagt til grund for jordfordelingsplanen. Kommissionen bestemmer, om begæring om ændring i værdiansættelsen kan tages til følge, og om den ændrede forretning skal fremlægges til fornyet eftersyn.

Stk. 5. På anmodning af kommissionen udarbejder sekretariatet efter forhandling med de enkelte lodsejere forslag til en hensigtsmæssig jordfordelingsplan med oplysning om vilkår, kontante vederlag og øvrige betingelser for planens gennemførelse.

Stk. 6. Når jordfordelingsplanen er godkendt af kommissionen, forelægges den for lodsejerne. De lodsejere, som ikke skriftlig giver deres tilslutning til planen, indkaldes med 14 dages varsel ved anbefalet brev og ved bekendtgørelse i et på stedet udbredt dagblad til et offentligt møde for kommissionen. Såfremt mindst halvdelen af ejerne af de af planen omfattede arealer enten har givet skriftlig tilslutning eller giver møde og stemmer for planens gennemførelse og de tiltrædende lodsejere repræsenterer mindst $\frac{2}{3}$ af de arealer, der omlægges efter planen, såvel i henseende til geometrisk mål som ombytningsværdi, kan kommissionen ved foreløbig kendelse bestemme, at jordfordelingen skal gennemføres for de af planen omfattede arealer.

Stk. 1—5 er en lovfæstelse af den fremgangsmåde, der efterhånden var blevet almindelig praksis, mens stk. 6, der erstatter reglen i den hidtidige lovs § 2, stk. 1, i højere grad end denne muliggør gennemførelsen af en jordfordeling, når et flertal af de berørte lodsejere ønsker en sådan. Om dette anførte *landbrugsministeren* ved lovforslagets fremsættelse bl. a. følgende:

„Efter forslaget § 2—7 vil de større jordfordelingssager i vidt omfang blive berigtiget ved *kendelse*, der binder lodsejere, panthavere og andre rettighedshavere over de ejendomme, der indgår i jordfordelingen, til at respektere jordomlægningen.

Denne fremgangsmåde er allerede under den gældende lov den normale. Anvendelsen af kendelser medfører en væsentlig enklere berigtigelse af de hyppigt mere komplicerede jordomlægninger i matrikel og tingbog, og det er først og fremmest denne virkning, man tilsigter ved anvendelsen af kendelser. *Kendelser har endnu ikke været anvendt som tvangsmiddel overfor uvillige lodsejere, . . .*

Også fremover må det forudsættes, at statens indsats i jord-